

ת"פ 66457/06/19 - מדינת ישראל נגד ו' ב'

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 66457-06-19 מדינת ישראל נ' ב' (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ו' ב' (עציר)

הנאשם

בשם המאשימה: עוה"ד רז הורוביץ ומאיה אשכנזי

בשם הנאשם: עו"ד איתי שוחט

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום בשנית, בעבירות שעניין **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק); **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק; **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק; **והיזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 לחוק.

2. כתב האישום המתוקן בשנית אוחד ארבעה אישומים, שיתוארו להלן לפי מועד התרחשותם (אישום מספר 4 נמחק מכתב האישום במסגרת תיקונו):

על פי עובדות האישום השלישי, בתחילת חודש אפריל 2019 או בסמוך למועד זה, התגלע ויכוח בין הנאשם לבין בת זוגו (להלן: המתלוננת) בעת ששהו ברכב, במהלכו סטר הנאשם למתלוננת בפניה. כתוצאה ממעשי הנאשם קיבלה המתלוננת מכה מחלון הרכב.

על פי עובדות האישום החמישי, ביום 5.4.2019, במהלך ויכוח בין הנאשם והמתלוננת שהתנהל ברכב, הוציא הנאשם את מפתחות הרכב מהמתנע ואמר למתלוננת "תזוזי אחורה שאני לא אתן לך את זה בראש". בזמן שהמתלוננת

עמוד 1

צלצלה למשטרה ושוחחה עם המוקדנית, איים עליה הנאשם במלים: "תסתמי את הפה אני אדחוף לך את זה לתוך העין, תיזהרי אני אדחוף לך את זה לתוך הגרון כנסי לבית".

על פי עובדות האישום השני, כשבועיים לפני 15.6.2019, במהלך ויכוח עם הנאשם, יצאה המתלוננת מביתם המשותף. בנסיבות אלה גרר הנאשם את המתלוננת לבית והכה אותה בחוזקה בפניה. כתוצאה ממעשי הנאשם, נחבט ראשה של המתלוננת בקיר ודם ניגר ממצחה.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 14.6.2019 בסביבות השעה 22:00, התגלע ויכוח נוסף בין הנאשם לבין המתלוננת, בעקבות הודעה שקיבלה מידיד. על רקע זה נטל הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת וניפץ אותו על הרצפה.

3. במסגרת ההסדר הדיוני בין הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש, תוך שב"כ המאשימה הצהירה כי עמדת המאשימה למאסר בפועל וענישה נלווית. בסופו של יום הוגשו מטעם שירות המבחן שני תסקירים, אליהם אתייחס בהמשך. אקדים מעט את המאוחר ואציין כבר עתה שהמלצת שירות המבחן היא להטיל על הנאשם "ענישה מוחשית" שתביא לידי ביטוי את חומרת מעשיו.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה לעונש על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועל הנסיבות החמורות הקשורות בביצוע העבירות, כעולה מכתב האישום המתוקן. התובעת עתרה לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. ביחס לאישום הראשון ביקשה לקבוע מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר; ביחס לאישום השני מתחם הנע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשים; ביחס לאישום השלישי מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשים; וביחס לאישום החמישי מתחם הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר. אשר לעונש בתוך המתחמים, הפנתה התובעת לעברו הפלילי המכביד של הנאשם (ת/1), לעונשי המאסר שריצה ולתסקירי שירות המבחן, שלא כללו אופק שיקומי. התובעת ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של כל אחד ממתחמי הענישה שייקבעו ולהטיל עליו עונש כולל של 36 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, פיצוי משמעותי למתלוננת והתחייבות להימנע מעבירה.

5. מנגד, טען ב"כ הנאשם כי עתירתה העונשית של המאשימה היא מופרזת ו"מנותקת מהאינטרס הציבורי". הסנגור ציין שבמקור הגיעו הצדדים להסכמה עונשית קלה בהרבה מהעונש לו עותרת המאשימה היום, אשר לא הוצאה לפועל אך בשל רצון הנאשם לעבור טיפול. לפיכך, טען כי המאשימה אינה יכולה לטעון כיום לעונש כה חמור "החורג מרף ענישה הגיוני". עוד טען שבקשת המאשימה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאישומים עומדת בניגוד לחוק ולפסיקה לאור הקשר ההדוק הקיים בין האישומים השונים בהתחשב בכך שהמעשים בוצעו בסמיכות זמנים וכלפי אותה מתלוננת. הסנגור הוסיף שמיקום עונשו של הנאשם ברף העליון של כל אחד ממתחמי הענישה וצבירת העונשים זה לזה כפי שמבקשת ב"כ המאשימה מביא לתוצאה החורגת ממתחם העונש ההולם למעשים ואף אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה שהגישה המאשימה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירות, נטען שהגם שאין להקל בהן ראש, הרי ש"העבירה היחידה שמגלה פה איזשהו סוג של חומרה זו העבירה באישום השני עם העובדה שניגר דם ממצחה". ואולם, גם באותו מקרה הוטעם שהמתלוננת לא נזקקה לטיפול רפואי. עוד צוין כי דובר בבני זוג שלא היו נשואים, ללא ילדים או רכוש משותף ומאז ביצוע העבירות נפרדו דרכיהם. הסנגור הפנה לכך שמתחם הענישה בעבירות של אלימות בתוך המשפחה הוא רחב ביותר, וביקש לקבוע בנסיבות המקרה בענייננו מתחם עונש כולל הנע בין 3 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל.

אשר לעונש בתוך המתחם, הטעים הסנגור את הודאת הנאשם כבר בחקירתו במשטרה, נטילת האחריות והחרטה שהביע. לדבריו, יש לקחת בחשבון כי הרקע למעשים בכך שהמתלוננת פרצה לחשבון הפייסבוק של הנאשם, אשר התלונן במשטרה על פגיעה בפרטיותו, הגם שהתלונה לא הבשילה לכדי כתב אישום, כאשר אי הגשת כתב אישום נגדה עולה, לדבריו, כדי אפליה. עוד נטען שבניגוד לאמור בתסקיר, הנאשם מעוניין בטיפול שהוצע לו על ידי שירות המבחן וכי מקורה של מסקנת שירות המבחן באי הבנה. לדבריו, מאז שוחרר הנאשם ממאסר לפני כשנה לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, תפקודו יציב, הוא התחתן, אשתו בהריון, והוא עובד באופן קבוע כפי שעולה מתלושי השכר שהוגשו (נ/1). עוד הפנה לנסיבות החיים הקשות בהן גדל הנאשם, אשר הובילו אותו להסתבך בפלילים, וטען ששליחתו לריצוי עונש מאסר נוסף לא תשרת את האינטרס הציבורי. לפיכך, ביקש הסנגור "להראות לנאשם אור בקצה המנהרה", לאפשר לו לשוב לשירות המבחן ולמצות את הליך הטיפול, ולחילופין להשית עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.

6. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה והתנצל על מעשיו. לדבריו, הוא עלה על דרך חדשה, התחתן ועומד להגשים את חלומו להיות אב. הנאשם טען שהוא מצוי בשלב קריטי בחייו ודווקא כעת כשהוא מעוניין בטיפול, החליטו שהוא אינו רוצה בטיפול ואינו מתאים. לדבריו, כל שביקש מגורמי הטיפול הוא שיתאפשר לו לצאת מההוסטל בימים מסוימים כדי לקחת את אשתו לבדיקות מעקב הריון.

מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. בכל הנוגע למחלוקת בשאלת סיווגם של מעשי הנאשם כאירועים או כאירוע אחד, דעתי היא שניתן להשקיף על המעשים המיוחסים לנאשם כעל מסכת עבריינית אחת הכוללת מספר עבירות בעלות "קשר ענייני הדוק" בהתאם לע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר). כל העבירות בוצעו כלפי מתלוננת אחת, על רקע זוגי, במהלך ויכוחים בין בני הזוג, ונמשכו תקופה קצרה יחסית של כחודשיים. מסקנה זו עולה בקנה אחד עם האמור בע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015), שם נקבע מפי השופט צ' זילברטל כי ראוי לאפשר פרשנות רחבה למונח "אירוע אחד", הן מטעמי יעילות, הן לשם הגשמת תכליתו של תיקון 113 לחוק.

יתרה מכך, כפי שצינתי יותר מפעם אחת, לקביעה אם מדובר באירוע אחד כולל או מספר אירועים נפרדים, נפקות מעשית מועטה בלבד ולמעשה אין בה כדי לשנות מהתוצאה העונשית. הטעם לכך הוא שממילא כאשר מעשי הנאשם בשני אישומים או יותר מהווים אירוע עברייני אחד, עדיין יש מקום להתחשב לצורך קביעת המתחם העונשי במספר המעשים העברייניים המרכיבים את אותו "אירוע", שכן "לעיתים, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים יכולה לשוות לו מידה נוספת של חומרה" (עניין ג'אבר; ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018), פסקה 20 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן).

לאור האמור, יקבע מתחם עונשי אחד עבור כלל העבירות שביצע הנאשם.

9. במעשיו פגע הנאשם בשלום המתלוננת, בשלוות נפשה, בזכותה לכבוד ולביטחון בתוך התא המשפחתי ובזכות הקניין שלה. עבירות של אלימות בתוך המשפחה נתפסות כבעלות חומרה מיוחדת המצדיקה הטלת ענישה מוחשית ומרתיעה. בשנים האחרונות, חלה עליה מדאיגה בשכיחות התופעה, החוצה מגזרים, דתות, ושכבות אוכלוסייה, והצורך בענישה מרתיעה הוכר כצו השעה. לפיכך, נקבע כי ככלל יש להעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. יפים בעניין זה דברי השופט (כתוארו אז) ס' ג'ובראן, ברע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח".

למרבה הצער, דברים נכוחים אלו, שנאמרו כעשר שנים לפני מועד ביצוע העבירות במקרה שלפנינו, כוחם יפה גם היום, ואולי אף ביתר שאת.

10. אשר לנסיבות ביצוע העבירות - באישום הראשון שבר הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת לאחר שזו קיבלה הודעה מידיד, ללמדך כי הנאשם פעל מתוך קנאה ורכושניות. באישום השלישי סטר הנאשם למתלוננת בפניה, סטירה שגרמה לכך שהמתלוננת קיבלה מכה מחלון הרכב, עובדה שיש בה כדי להעיד על עצמת הסטירה. באישום החמישי איים הנאשם על המתלוננת בשפה משתלחת כי יפגע בראשה עם מפתחות הרכב, בעודו מחזיק את המפתחות בידו. הנאשם לא חדל ממעשיו גם כאשר המתלוננת צלצלה למשטרה, ובחר להסלים אותם בכך שאיים עליה שאם לא "תסתום" יכניס לה את המפתחות לעין או לגרון. משנה חומרה ניתן למצוא באישום השני, בו מתואר שהנאשם גרר את המתלוננת מהרחוב אל תוך ביתם המשותף, שם הכה אותה בפניה באופן שראשה נחבט בקיר ודם ניגר ממצחה. גם במקרה זה מעידה הפציעה על עוצמת המכה.

נוסף על כך, הצטברות מעשיו האלימים של הנאשם כלפי המתלוננת זה לזה לאורך תקופה כוללת של כחודשיים, מהווה נסיבה נוספת לחומרה, שיש ליתן לה ביטוי בעת קביעת מתחם הענישה הכולל.

11. הרקע למעשים אינו ברור בהינתן שהנאשם הכחיש תחילה בפני שירות המבחן את העבירות בהן הורשע. בעניין זה אציין שאין בידי לקבל את טענת הסנגור, לפיה הרקע למעשים הוא חדירת המתלוננת לפרטיות הנאשם בכך שפרצה עמוד 4

לחשבון הפייסבוק שלו, זאת מן הטעם הפשוט שלטענה זו לא נמצא ביטוי בכתב האישום המתוקן, ומשכך היא לא הוכחה. למען הסר ספק, גם אם טענה זו הייתה מוכחת, לא היה בה כדי להצדיק מניה וביה את מעשי הנאשם.

מדיניות הענישה

12. מנעד הענישה בעבירות של אלימות במשפחה הינו רחב, ואולם, כאמור, בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בענישה שמטרתה לשרש תופעה זו [ראו רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.2018)]. מטעם המאשימה הוגשו מספר פסקי דין בגדרם הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל בגין עבירות של תקיפת בת זוג, שלבחינתם אפנה עתה:

א. ברע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019), נדון עניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי אשתו, תקיפה כלפי אשתו ואיומים, שבוצעו בארבעה מועדים שונים, שנפרסו על פני למעלה משנה. האלימות במקרה זה באה לידי ביטוי, בין היתר, בבעיטה בראשה של המתלוננת והכאתה בכל חלקי גופה באופן שגרם לה חבלות של ממש, ובמקרה אחר אף לאיבוד הכרה, חניקתה ואיומים על חייה. בבית המשפט השלום, נגזרו על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי החמיר את העונש לכדי 12 חודשי מאסר בפועל, תוך שהדגיש שכדרכה של ערכאת הערעור, לא מיצה את הדין עם הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור של הנאשם. אין חולק על כך שמקרה זה חמור פי כמה מהמקרה שלפניי.

ב. בעפ"ג (מרכז) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020), אושר עונש של 11 חודשי מאסר בפועל שהוטל על נאשם שהורשע בתקיפת זוגות במכות אגרופ, לנגד עיני ילדיהם ועוברי אורח. התקיפה הופסקה רק לאחר ששטר הרחיק את הנאשם מהאשה. הנאשם משך את ערעורו בהמלצת בית המשפט.

ג. בעפ"ג (מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020), נדון ערעורו של נאשם שהורשע, על פי הודאתו בתקיפת בת זוגו, שביטויה בסטירה שנתן לה, כאשר בהמשך הכה אותה בכל חלקי גופה בעודה שרועה על הקרקע. בית המשפט שלערעור אישר את עונשו של הנאשם, שעמד על 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, כמו גם מתחם ענישה הנע בין "מספר חודשי מאסר בפועל" ועד ל-18 חודשים. בתוך כך, נקבע כי על בית המשפט להעביר מסר ברור באמצעות ענישה מחמירה כי החברה לא תסבול מעשים מסוג זה.

ד. בת"פ (נת') 5121-07-20 מדינת ישראל נגד לב (10.11.2020), הורשע הנאשם בעשרות רבות של עבירות איומים קשים בפגיעה בבת זוגו לצד עבירת תקיפה שבוצעה חודש קודם לכן שביטויה בדחיפת המתלוננת והפלתה. באותו מקרה נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין 8-18 חודשי מאסר ועל הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.

ה. בת"פ (רמ') 6295-12-16 מדינת ישראל נגד חגאג (18.12.2018), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ובהפרת צו שיפוטי. באותו מקרה תקף הנאשם את זוגתו,

בין היתר, במכות אגרוף בכתפה, בגב ובראשה וכתוצאה מכך גרם לה חבלות בראש בדמות שפשוף. באישום השני הגיע הנאשם לבית המתלוננת בניגוד לצו שיפוטי. לאישום העוסק בתקיפה נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר ואילו לאישום השני נקבע מתחם הנע בין "מספר חודשים" ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, שעברו הפלילי מכביד ושנקבע לגביו שהוא נעדר אופק שיקומי, הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל.

ו. בת"פ (ראשל"צ) 46518-11-20 מדינת ישראל נ' פיליפצ'וק (12.4.2021), דנתי בעניינו של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות אימים, הפרת הוראה חוקית ותקיפת בת זוג. באותו מקרה איים הנאשם בפגיעה בחייה של המתלוננת, באחת הפעמים בדרך של שליחת מסרון, בעוד שהתקיפה הייתה ברף חומרה נמוך ותוך הפרת תנאי שחרור. הנאשם לא השתמש בנשק קר במהלך האירוע. בנסיבות אותו מקרה, שהוא קל מהמקרה שבפנינו, קבעתי מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הושת עונש של 12 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי, בין היתר בהתחשב בעברו הפלילי המכביד. בעקבות ערעור שהוגש מטעם הנאשם, נקבע על ידי ערכאת הערעור שהמתחם העונשי יחל ממספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, ועונשו של הנאשם הופחת ל-9 חודשי מאסר בפועל [עפ"ג (מרכז-לוד) 36745-05-21 פיליפצ'וק נ' מדינת ישראל (19.7.2021)].

ז. בת"פ (ראשל"צ) 9886-12-19 מדינת ישראל נ' פזילוב (14.6.2021), דנתי בעניינו של נאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג, אימים וכליאת שווא. באותו מקרה הכה הנאשם את אשתו באזניה ובהמשך כלא אותה בחדר השינה והכה אותה בשנית באזניה. לאחר שאפשר למתלוננת לצאת מהחדר, נטל הנאשם סכין מטבח, הצמידו לבטנה של המתלוננת ואיים להרגה. מתחם הענישה ההולם נקבע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הושתו 14 חודשי מאסר בפועל. גזר הדין אינו חלוט.

12. על מתחם העונש ההולם בעניינו ניתן ללמוד גם מכלל של קל וחומר מפסקי הדין הבאים, שהינם חמורים פחות מעניינו:

א. ברע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.2017), נדון עניינו של נאשם שהורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בשני אירועים של תקיפת בת זוג ואימים, שבטייפ במסכת אימים ברף חומרה גבוה ובתקיפות במדרג חומרה נמוך יחסית, שכללו דחיפה ומשיכה בתנוך אוזנה של המתלוננת שעה שהייתה בהריון מתקדם. הנאשם, נעדר עבר פלילי, נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל, עונש שאושר על ידי בית המשפט העליון.

ב. בעפ"ג (מרכז) 28500-08-14 טלה נ' מדינת ישראל (9.12.2014), אושר עונש מאסר בפועל של 9 חודשים שהוטל על נאשם שאיים בשתי הזדמנויות על זוגתו לשעבר שיהרוג אותה ושסירב לעזוב את הדירה עד להגעת המשטרה. נוסף על כך אושר מתחם ענישה הנע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל-15 חודשי מאסר.

ג. בת"פ (נת') מדינת ישראל נ' חן (1.1.2020), הורשע הנאשם על פי הודאתו בשתי עבירות אימים על בת זוגו באופן מילולי ובאמצעות סכין, הגם שהנאשם לא נופף בה אלא רק הראה אותה לבת זוגו. האירוע השני

התרחש בנוכחות נכדיו. בנסיבות אותו מקרה נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושת עונש של מאסר למשך 16 חודשים, לצד ענישה נלווית, בהתחשב במסוכנותו הגבוהה.

13. בשונה מהדוגמאות שנסקרו לעיל, הגיש ב"כ הנאשם פסקי דין בהם הוטלו על נאשמים עונשים שאינם כוללים רכיב של מאסר בפועל. ואולם, בחינה מדוקדקת של המקרים שנדונו מעלה שמרביתם קלים ממעשיו של הנאשם. עוד יש לציין שגזרי הדין שהובאו לא עברו את שבט ביקורתן של ערכאות הערעור, זאת בשונה מחלק מהדוגמאות שהובאו מטעם התביעה. בת"פ (רמ') 20943-12-14 מדינת ישראל נ' פלוני (20.10.2015) הורשע הנאשם באיומים כלפי ילדו ובתקיפת בת זוג שאירעו באותה הזדמנות. העבירה העיקרית הייתה עבירת האיומים שביטוייה היה במרדף אחרי בנו של הנאשם כשהנאשם מחזיק בידו סכין. עבירת התקיפה התמצתה בדחיפת בת הזוג. על הנאשם הוטל צו של"צ כעונש עיקרי, בין היתר נוכח עמדתה של המתלוננת. בת"פ (י-ם) 47798-03-13 מדינת ישראל נ' פלוני (29.6.2014) הוטלו על הנאשם חודשיים מאסר בעבודות שירות בגין מעשי אלימות שבוצעו בשני אירועים שונים, ותוך התחשבות בעברו הפלילי הנקי ובעובדה שהיה נתון במעצר תקופה של כחודשיים. בת"פ (פ"ת) 54810-03-14 מדינת ישראל נ' שרעבי (4.8.2014), הוטל על הנאשם עונש מאסר בפועל של 5 חודשים, זאת על אף שהעבירות בהן הורשע לא כללו עבירת אלימות, אלא עבירות איומים, פגיעה בפרטיות והטרדה באמצעות מתקן בזק שבוצעו כלפי אחייניתו של הנאשם.

14. אשר על כן, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בעובדה כי מדובר בארבעה אישומים שבוצעו בהזדמנויות שונות על פני תקופה של חודשיים, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי שמתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

15. הנאשם כבן 27, נשוי (לא למתלוננת) ומצפה לילד ראשון. חרף גילו הצעיר יחסית, לחובת הנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 9 הרשעות קודמות בעבירות מגוונות, בעיקר מתחם האלימות והרכוש, לרבות הרשעות בעבירות איומים רבות ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג שבוצעה ביום 1.9.2019, קרי לאחר האירועים נושא כתב אישום זה. עד היום הוטלו על הנאשם 8 מאסרים בפועל, מתוכם מספר עונשי מאסר ארוכים ומוחשיים בני 12 חודשים, 14 חודשים, 20 חודשים ו-32 חודשים. מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה כי פעם אחר פעם הופעלו עונשי מאסר מותנים שהוטלו עליו בתיקים קודמים, אך הדבר לא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירות נוספות.

16. גם לאחר שביצע את העבירות בהן הורשע בהליך זה, ולאחר שהוגש נגדו כתב האישום, ביצע הנאשם עבירות נוספות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים, הפעם כלפי אישה אחרת, בגינה ריצה עונש מאסר של 14 חודשים, לאחר הפעלת מאסרים מותנים. ביום בו הוצג ההסדר הדיני ריצה הנאשם עדיין את עונש המאסר, והבהיר כי פניו לשיקום מיד לאחר שחרורו. מתסקיר שירות המבחן הראשון מיום 26.11.2020 עולה שהנאשם צמח במשפחה קשת יום, בצל אב מכור לאלכוהול שריצה מאסרים בעצמו. כילד חווה הנאשם חוויות קשות אותן מצאתי שלא לפרט מפאת צנעת הפרט, אשר הותירו על הנאשם את חותמם. מגיל צעיר גילה הנאשם בעיות התנהגות, עבר מסגרות לימודיות רבות וכשהיה בן 15 החל להסתבך בפלילים. בצבא לא שירת הנאשם על רקע עברו הפלילי. לאחר

שמהתסקיר הראשון עלה שהנאשם כפר במעשים בהם הורשע, זומנו הצדדים לדיון שנערך ביום 15.3.2021, בו הבהיר הנאשם שהוא מודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והסביר את מסקנת שירות המבחן, לפיה הכחיש את המיוחס לו, ב"אי הבנה". לבקשת הנאשם, נדחה הדיון לצורך השלמת הליך האבחון וקבלת תסקיר משלים.

17. בתסקיר משלים מיום 17.6.2021, בעקבות שיחה עם המתלוננת, ובשים לב למכלול נתוניו של הנאשם, סבר שירות המבחן שהנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי והוא הופנה להוסטל "בית נועם", המטפל בגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגם. ואולם, על אף הרצון המילולי שהביע הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, הביע הנאשם במהלך ראיון ההתאמה שנערך לו בחודש ינואר 2021 ספק אשר ליכולתו לעמוד בטיפול בבית נועם, בין היתר לאור העובדה כי בת זוגו הנוכחית אינה תומכת בתהליך. ואכן, משיחה עם בת הזוג נמסר כי היא סבורה שהנאשם אינו זקוק לטיפול ושהטיפול עלול לגרום לו להפסיק לעבוד ולפרנס. כן מסרה כי מערכת היחסים בין השניים תקינה ומכבדת.

בנסיבות אלו הופנה הנאשם פעם נוספת לבית נועם, זאת לאחר שהביע רצונו להשתלב במסגרת טיפולית הרמטית פחות במסגרת מרכז יום, בין השעות 8:00-16:00, באופן שיאפשר לו לשוב מדי יום לבת זוגו הנוכחית. יש לציין ששירות המבחן מצא לתת לנאשם את ההזדמנות שביקש ובתנאים שהציב, זאת על אף שציין כי למיטב התרשמותו הנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי יותר מזה הניתן במסגרת מרכז היום. ואולם, במועד הקליטה המיועד, ביום 13.6.2021, הגיע הנאשם לבית נועם אך סירב לשתף פעולה, תוך שציין ש"איננו מוכן לטיפול שמיועד לו ואולי ישוב אליהם בעוד מספר שנים". בשיחת הבהרה עם שירות המבחן מסר הנאשם כי המסגרת נוקשה עבורו, ש"לא יחזיק מעמד לאורך זמן בטיפול שכזה וחפץ בהחזרת תיקו לבית המשפט ללא טיפול שירותנו". עוד צוין שהנאשם מרבה למסור מידע כוזב אודותיו דבר המכשיל יצירת אמון ויכולת טיפול בו.

עוד ציין כי מהערכת מסוכנות שבוצעה לנאשם בשב"ס עם סיום מאסרו האחרון בחודש נובמבר 2020, נמצא כי עדיין נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה.

לאור כל האמור לעיל, נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית והמליץ להשית על הנאשם ענישה מוחשית שיהיה בה כדי לשקף לו את חומרת מעשיו.

18. הנה כי כן, ההזדמנויות החוזרות ונשנות שניתנו לנאשם להתגייס להליך טיפולי, בתנאים שהוא עצמו הציב, שומטות את הקרקע תחת הצהרותיו כי פניו לשיקום. התנהלות הנאשם בהליך הנוכחי וזניחת האפיק השיקומי, עברו הפלילי המכביד ועונשי המאסר שריצה עד כה מציירים תמונה מטרידה. הגם שקשריו של הנאשם עם המתלוננת נותקו, הרי שהוא מצוי בקשר זוגי עם בת זוג חדשה לה נישא, כל זאת כאשר המסוכנות הנשקפת ממנו לא קהתה.

19. הודאת הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי ובצורך להעיד את המתלוננת, נסיבותיו האישיות והעובדה כי בת זוגו עתידה ללדת בקרוב, יזקפו לזכותו ויילקחו בחשבון בגדרי מתחם הענישה שנקבע.

20. מאחר שאין במעשי הנאשם היבטים כלכליים, לא מצאתי להטיל עליו עונשים של קנס או התחייבות.

21. נוכח כל האמור, ובשים לב לחלוף הזמן מיום ביצוע העבירות ולתמורות החיוביות שחלו בחייו של הנאשם מאז

ועד היום, כמו גם לעובדה שככל שהנאשם היה מצרף תיק זה לעונש המאסר שנגזר עליו בגין הרשעתו האחרונה, סביר שחלקו היה מרוצה בחפיפה לעונש שהוטל עליו, מצאתי למקם את עונשו בחלק העליון של השליש התחתון של המתחם.

22. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי הימים בהם היה נתון במעצר בין התאריכים 15.6.2019 - 18.6.2019.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במתקן כליאה "הדרים", או בכל מקום עליו יורה שב"ס, ביום 25.7.2021 לא יאוחר מהשעה 08:30 כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. מובהרת לנאשם האפשרות לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336; פקס 08-9193314; דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il.

ב. מאסר למשך 6 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת אלימות או איומים.

ג. פיצוי למתלוננת, ע"ת 1 בכתב האישום המתוקן בשנית, בסך 5,000 ₪.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 12.9.2021 ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים.

23. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

24. ערבויות והפקדות שניתנו במסגרת תיק זה או במסגרת אחד מהליכי המעצר הקשורים לתיק זה, ישמשו לצורך הבטחת התייצבות הנאשם בשב"ס לריצוי עונשו במועד שנקבע. עם תחילת ריצוי עונש המאסר, יושב הכסף לידי הנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

25. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י' אב תשפ"א, 19 יולי 2021, בנוכחות הצדדים.